

ninger, der paahviler ham; en saadan Ordning vilde vi intet have imod. Vi mener ikke, der er nogen som helst Betænkelse ved at give dem en saadan Bemyndigelse. Det er ubehageligt, og det foraarsager Tidsspilde og Udgift hvert Aar at skulle forelægge et saadant Lovforslag, selv om det har et saa beskedent Omfang som dette. Vi ser ingen Grund til hvert Aar at ulejlige Rigsdagen med et saadant Lovforslag. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig, at man vedtog en Bestemmelse, der i det hele gav Sogneraadene Myndighed til at bestemme, hvilke Summer der kunde ydes Formændene til Medhjælp til Udførelse af deres Forretninger. I de Aar siden 1917, i hvilke Sogneraadene har haft en saadan Bemyndigelse, har de ikke misbrugt den, men de har i Almindelighed truffet det rette. Det, synes jeg, tyder paa, at man godt kan give en saadan Bestemmelse for flere Aar ad Gangen, en almindelig Bestemmelse. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig at fremsætte et Lovforslag i den Retning.

I. A. Hansen: Jeg kan paa mit Partis Vegne give den ærede foregaaende Taler min Tilslutning til Tanken: at gaa bort fra de midlertidige Love, men jeg er ikke enig i, at Tidspunktet allerede nu skulde være inde. De mange overordentlige Foranstaltninger, der har givet Sogneraadene det store Arbejde, er endnu ikke helt forsvundet, men vi naar dog snart den Tid, hvor det er Tilfældet, og naar det Tidspunkt er inde, er jeg enig med den ærede Taler i, at man bør tilstræbe en Ordning, der i nogen Grad fraviger det gamle Forhold, om just ikke i den Udstrækning, det ærede Medlem udtalte. Men givet er det, at Arbejdet for Sogneraadene er steget saa stærkt, at det i mange Kommuner har været nødvendigt at oprette Kontorer, noget i Lighed med Kæmnerkontorerne i Byerne. Og man maa derfor stræbe efter at faa en Ordning, der i nogen Grad svarer til Ordningen i Byerne. Jeg vil anbefale, at vi denne Gang vedtager Lovforslaget, som det foreligger, men henstiller til Ministeren til næste Aar at overveje en ny Ordning, som vi saa forhaabentlig kan samles om. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Piper: Jeg havde ikke tænkt mig, at der var blevet Diskussion om dette lille Lovforslag. Jeg ansaa det for det sidste Eftersmæk efter de ekstraordinære Til-

stande, vi har været inde i, og derfor kan jeg anbefale, at man for i Aar vedtager Forslaget. I øvrigt er jeg enig med den sidste ærede Taler i, at vi bør gaa over til en blivende Ordning. Det er i Tidens Løb blevet nødvendigt for en hel Række Landkommuner at have Medhjælp for Sogneraadsformanden, og det har hidtil ikke været vanskeligt at faa Bevilling dertil og at faa den sanktioneret af Amsraadet. Men det, denne Lov omhandler, er jo noget helt andet. Den giver Adgang for Sogneraadsformanden til efter Sogneraadets Bestemmelse uden Amsraadets Sanktion at faa, hvad der kræves — tidligere var Godtgørelsen bundet til 30 Ø. pr. Individ eller 500 Kr. —, men uden nærmere Redegørelse for og Dokumentation af Udgifterne. Det er heri, at Forslaget adskiller sig fra de almindelige Bevillinger, der gives i saa mange Kommuner til Medhjælp for Sogneraadsformanden. Mange Steder er det overordentlig store Beløb, der kræves til Kommunens Administration. Den ekstraordinære Tilstand, vi har været inde i, og hele den Aand, der gik gennem den tidligere Styrelse, stillede overordentlig store Krav til Sogneraadsformændene, jeg tror, man maa sige, at det var alt for store Krav, der blev stillet til den kommunale Bestyrelse. Og naar man gør det, overskrider man Grænsen for, hvad man i de allerfleste Tilfælde kan vente at faa udført forsvarligt som borgerligt Ombud. Men gaar man bort fra dette sidste og over til en lønnet Stab af Funktionærer, kommer man i høj Grad bort fra det tidligere saa højtpristede Selvstyre i Kommunen og ind under et Funktionærregimente. Dette tror jeg ikke er hensigtsmæssigt eller godt, og derfor mener jeg, man burde søge at gaa den Vej, at man af-lastede de kommunale Raad for nogle af de Byrder, der er paalagt dem, saa at vi kom tilbage til, at disse Byrder fik et rimeligt Omfang igen, og at virkelig kvalificerede Folk vilde tage mod Valget og ikke søge at unddrage sig dette. Man er ikke tjent med ikke at have de bedst mulige til Formænd for Sogneraadene. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale, at vi næste Aar søger at komme ind i mere blivende Tilstande. Hvorledes Sagen skal ordnes, maa vi saa til næste Aar forhandle om i Rigsdagen.

Vejstrup: Den ærede sidste Taler (Piper) sagde, at det gjaldt om at faa de bedst kvalificerede Folk til at udføre det Arbejde, der nu en Gang skal udføres for Sogneraadene, og deri er jeg ganske enig. Men for at faa kvalificeret Arbejdskraft er det ganske sikkert nødvendigt at betale denne